

РЕШЕНИЕ

№ 3712

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 18.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **8865** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на В. А. И. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес -Greece, 56429 Т., str.М.К. №14 срещу Решение № 3305-40-47/11.08.2022г. на Управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата на В. А. И. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 01.07.2022г., като неоснователна

В жалбата и в допълнителна молба от 21.12.2022г.се излагат аргументи, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че месечният размер на пенсията на жалбоподателя е неправилно определен, неправилно е приложен друг размер на индивидуален коефициент. Оспорва се и размерът на определения общ осигурителен доход. Не е отчетен придобитият учителски стаж и не е отпусната предвидената за него добавка от Учителски пенсионен фонд.

Моли решението да бъде отменено. Твърди се, че пенсията на жалбоподателя не е преизчислявана и актуализирана в съответствие с действащите нормативни правила.

В съдебно заседание жалбоподателят В. И. се явява лично и с адвокат А. Т., които поддържат жалбата и молят оспореното решение да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

Претендират се разноси. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – Управителят на Националния осигурителен институт в съдебно заседание се представлява от юрк.Б., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение. Не претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С разпореждане № 12 от 08.08.2014 г., на В. И. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание чл. 68, ал. 1-2 от КСО, във връзка с Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност, считано от 01.05.2014 г., при навършена възраст 60 години и 09 месеца и зачетен български осигурителен стаж от трета категория труд - 31 години, 03 месеца и 27 дни и гръцки осигурителен стаж за придобиване право на пенсия и за определяне на нейния размер 03 години, 11 месеца и 00 дни.

На 14.10.2014 г., вх. № МП-6323, г-жа И. е подала заявление за преизчисление на пенсията, във връзка с чл. 21, ал. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж. Лицето е представило удостоверения обр. УП - 2 за брутно трудово възнаграждение, върху което са внесени осигурителни вноски за 3 последователни години за времето от 01.10.1985 г. до 30.09.1988 г. С разпореждане № 32 от 16.10.2014 г., на основание чл. 21, ал. 3 от НПОС, във връзка с Регламент (ЕО) № 883/2004, пенсията на жалбоподателката е преизчислена, считано от 14.10.2014 г., въз основа доход за 3 годишен период, посочен в представения документ и доходът след 01.01.1997г. до датата на последната заетост в България -30.04.2014г.

С последващи разпореждания пенсията на жалбоподателката е осъвременявана и преизчислявана, по реда, приложим за всички пенсии.

С Разпореждане № 31224215761/ 01.07.2022 г. издадено от Ръководител „ПО“ в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ в НОИ, личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на В. И. е преизчислена, съгласно пар. 7ж, ал. 3, т. 2 от преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на КСО, като е определен размер за общия стаж от 471,38 лв., от който е изчислен пропорционален размер, дължим за българския стаж от 418,88 лв. (375/422 от 471,38 лв.)

В законоустановения срок, жалбоподателката е обжалвала цитираното разпореждане пред управителя на НОИ .

С Решение № 3305-40-47/11.08.2022г. на Управителя на НОИ е отхвърлена жалбата на В. А. И. срещу Разпореждане на № 31224215761/ 01.07.2022 г. издадено от Ръководител „ПО“ в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ в НОИ

В хода на проведеното съдебно производство е допусната до изслушване съдебно – счетоводна експертиза, която е приета от съда и не е оспорена от страните. Съгласно заключението на експерта, размерът на осигурителния стаж на г-жа И. е вярно определен при издаването на разпореждане № [ЕГН]; №32/16.10.2014 въз основа на Протокол 01188/16.10.2014г – 12/2014/ лист 43 от делото/, видно от предоставения опис за осигурителен стаж /лист 161 от делото/ и признат в пенсионното производство. За допълнително предоставеното Удостоверение обр. УП- 3 А. 10-619 в кориците на делото не са предоставени документи за проведено пенсионно

производство по признаване на допълнителен трудов стаж за периода преди отпускане на пенсия.

Видно от документите в пенсионното досие при издаване на разпореждане № [ЕГН]; №32/16.10.2014 въз основа на Протокол 01188/16.10.2014г – 12/2014/ лист 43 от делото, г-жа И. не изпълнява кумулативно условията за навършена възраст и минимален учителски стаж и на това основание няма право на отчисление от Учителски пенсионен фонд. Индивидуалният коефициент е определен правилно в цитираното разпореждане и е в размер на 0,964. Размерът на личната пенсия на г-жа И., в същото това разпореждане е вярно определен и е в размер на 219,99 лева.

В случай, че бъдат признати допълнително представените данни от органа по пенсиониране по отношение на трудов стаж от 1м12дни при условията на чл.99 КСО, то обжалваният административен акт би бил с размер на пенсията 421,31 лева, вместо 418, 88 лева както е издаден.

При разпита на вещото лице, същото обясни, че пенсионирането на жалбоподателката е извършено преди 2018г, поради което следва да се приложи индивидуален коефициент, който отговаря на три избрани години от г-жа И.. Вторият коефициент е формиран от 01.01.1997г. до датата на пенсиониране. За да бъде определена пенсията на лицето се използват два коефициента и въз основа на тях се определя индивидуален коефициент за изчисляване на пенсията. Приложението на международен договор респективно регламент се налага, тъй като към датата на пенсиониране, на лицето не му достига трудов стаж, който е задължителен при навършена възраст за самото пенсиониране и предоставените документи от компетентните органи на Република Гърция са разгледани от НОИ и признати, за да придобие право на пенсия в Република България. Начинът на изчисляване на пенсията е правилен като методика. В елементите на формулата не е включен осигурителния доход, придобит в Гърция.

Вещото лице сочи, че е извършила изчисления въз основа на закона и приложимият Регламент.

При така установената фактическа обстановка и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 4 КСО, разпорежданията, издадени от длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 2, могат да се обжалват пред управителя на Националния осигурителен институт в едномесечен срок, съответно за разпорежданията по чл. 98, ал. 2 – в 14-дневен срок от получаването им. Решението се изготвя в срока и по реда на ал. 3.

А съгласно чл. 117, ал. 3 КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното, процесното решение се явява издадено от компетентен орган.

Разпореждане № 31224215761/01.07.2022г. също е издадено от компетентен орган съгласно чл.98 ал.1 т.2 от КСО – ръководител на Пенсионно осигуряване в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ в НОИ и предвид представената и приета по делото длъжностна характеристика на А. Д. –началник отдел „Отпускане

на пенсии по договори“ , удостоверяваща компетентността ѝ да подписва за ръководител разпореждания за отпускане, изменение, спиране, прекратяване, възобновяване и възстановяване на пенсии по международен договор/европейски регламент, съответно подписала процесното разпореждане.

Решението е издадено и в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване.

Съдът не констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени такива и основание по см. на чл. 146, т. 3 от АПК за отмяна на обжалваното решение.

Относно съответствието на оспореното Решение и потвърденото с него разпореждане с материалния закон и с неговата цел.

По делото не е спорно, че административното производство е започнало по инициатива на административния орган и на основание параграф 7ж от ПЗР на КСО.

Съгласно разпоредбата на §7ж ал.1 от ПЗР на КСО През 2022 г. пенсиите не се осъвременяват по чл. 100, а според ал.2 Размерът, определен по реда на този кодекс към 30 юни 2022 г., на пенсиите, свързани с трудова дейност, отпуснати с начална дата до 31 декември 2021 г., се увеличава от 1 юли 2022 г. с 10 на сто. След увеличението по изречение първо в размера на пенсията се включва сумата от 60 лева, изплащана на основание Постановление № 479 на Министерския съвет от 2021 г. за одобряване на допълнителен трансфер по бюджета на държавното обществено осигуряване за 2021 г. (ДВ, бр. 1 от 2022 г.), и сумата по § 7, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2022 г., когато има такава.

В хода на проведеното административно производство е установено, безспорно, че на жалбоподателката е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 01.05.2014г. пожизнено по чл.68 ал.1,2 от КСО и във връзка с Регламент на Съвета /ЕО/ № 883/2004г. В този случай, първо се изчислява т.нар. „теоретичен размер“, на който лицето би имало право ако целият стаж беше придобит по съответното (в случая българско) законодателство. След това се изчислява т. нар. „пропорционален“ размер, като към теоретичния размер се отнася съотношението между осигурителния стаж, придобит по същото законодателство (българско) към общия осигурителен стаж.

Съгласно § 7ж, ал. 3, т. 2 от ПЗР на КСО, размерът, определен по реда на КСО към 30 юни 2022 г., на пенсиите, свързани с трудова дейност, отпуснати с начална дата до 31 декември 2021 г. по условията на международен договор, по който Република България е страна, или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност, се увеличава от 1 юли 2022 г., като за пенсиите, които са определени за общ - български и за чужд осигурителен стаж - с 10 на сто се увеличава размерът на пенсията за общия стаж, след което към него се включва сумата от 60,00 лева, изплащана на основание Постановление № 479 на Министерския съвет от 2021 г. за одобряване на допълнителен трансфер по бюджета на държавното обществено осигуряване за 2021 г., и сумата по § 7, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване (ЗБДОО) за 2022 г., когато има такава. Когато размерът на пенсията, определен по реда на пар. 7ж, ал. 3 е по-малък от минималния размер за съответния вид пенсия, съгласно ал. 16, ал. 1 на същата разпоредба, той се приравнява на минимален размер за пенсиите, определени за общ - български и чужд осигурителен стаж, като приравняването на

минималния размер се извършва за общия стаж. От така получения размер се изчислява размерът на пенсията, дължим за българския осигурителен стаж. В съответствие с чл. 52 от Регламент № 883/2004 увеличението се прилага към „теоретичния“ размер на пенсията, т.е. този, който би бил получаван, ако лицето не беше упражнило правото си на свободно движение и целият му осигурителен стаж беше придобит по българското законодателство. Съответно към този увеличен размер с 10 на сто се добавя сумата от 60,00 лв., изплащана по ПМС № 479/30.12.2021 (т.нар. „COVID“ добавка) и сумата по §7, ал. 1 от ЗБДОО за 2022, ако има такава, след което от така получената обща сума се изчислява пропорционалния размер, дължим за българския осигурителен стаж, който подлежи на изплащане на лицето. Съгласно ПМС № 479/30.12.2021 добавката от 60,00 лв. се предвижда да бъде изплатен за месеците от януари до юни 2022 г. включително. От 01.07.2022 г. тази сума става част от пенсията, като за пенсиите, определени по условията на европейските регламенти тя се добавя към увеличения „теоретичен“ размер на пенсията.

В конкретния случай действителният размер на пенсията за общия (български и чужд) стаж, т.е. „теоретичният“ размер към 30.06.2022 г. възлиза на 355,32 лв. Тъй като този размер е по-малък от минималния размер за пенсиите за общия стаж, отпуснати по чл. 68, ал. 1-2 от КСО (370,00 лв.) е бил приравнен на минимален и от него е постановен за изплащане до 30.06.2022 г. пропорционален размер, дължим само за българския стаж, който съставлява 328,79 лв. (375/422 от 370,00). До 30.06.2022 г. към така определения пропорционален размер на пенсията от 328,79 лв. е изплащана сума по ПМС № 479/30.12.2021 в размер на 60 лв. (т. нар. „COVID добавка“) и сумата по §7, ал.1 от ЗБДОО за 2022, съставляваща 20,53 лв.

От 01.07.2022, както е посочено по-горе и във връзка с чл. 52 и чл. 6 от Регламент № 883/2004, „теоретичният размер“ (действителният размер пенсия за общия стаж) от 355,32 лв. е увеличен с 10 на сто и съставлява 390,85 лв. Към него са добавени 60,00 лв. по ПМС № 479/2021 и 20,53 лв. по §7, ал. 1 от ЗБДОО за 2022. Съответно, теоретичният размер на пенсията съставлява общо 471,38 лв. От този размер е изчислена пропорционалната част от пенсията, дължима за българския осигурителен стаж, която възлиза на 418,88 лв. (375/422 от 471,38 лв.).

Възраженията на жалбоподателя и процесуалният му представител, относно зачетената продължителност на българския осигурителен стаж, осигурителния доход и определения индивидуален коефициент за изчисляване размера на пенсията са неоснователни. Видно от заключението на приетата съдебно –счетоводна експертиза и допълнителните обяснения на вещото лице, дадени в открито съдебно заседание, проведено на 06.04.2023г. размерът на осигурителния стаж и осигурителния доход е правилно изчислен. Този извод, съдът цени като обоснован и изготвен въз основа на всички събрани писмени доказателства по делото. Единственият период, който не е зачетен е представеният въз основа на Удостоверение УП-3, изх.№ А. 10-619/09.09.2022г. издадено от ПГМЕТ „Ю. Г.“ [населено място], за учителски стаж, съставляващ 01 месец и 12 дни Това удостоверение, обаче за първи път е представено на 16.09.2022, след издаване на оспореното решение на управителя на НОИ, при започване на настоящото съдебно производство и като такъв не е бил ценен от административния орган при действията, които са предмет на настоящото съдебно дело. Съответно, този стаж подлежи на оценка в хода на новообразувано административно производство.

Съгласно чл. 68, ал. 1 и 2 от КСО, правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст

през 2014 г. /началната дата на пенсията е 01.05.2014/ възниква при навършена от жените възраст 60 г. 08 м. и наличие на осигурителен стаж 34 г. 08 м. Двете условия са установени кумулативно и липсата на което и да е от тях води до отказ на исканата пенсия.

В процесния случай, към началната дата на пенсията, българският осигурителен стаж съставлява 31 г. 03 м. 27 дни. Следователно, лицето не би имало право на пенсия само с този осигурителен стаж.

Разпоредбата на чл. 6 от Регламент № 883/2004 постановява, че когато съгласно законодателството на държава-членка правото на обезщетение/пенсия зависи от наличието на определени осигурителни периоди, компетентната институция на тази държава, при преценка правото на пенсия, взема предвид /сумира/ и осигурителните периоди, придобити от лицето по законодателствата на всички държави-членки. Посочената разпоредба е императивна и нейното прилагане не зависи от волята на лицето или на административния орган /в този смисъл решение на Съда на ЕС по дело С -103/13 /.

В процесния случай е приложима разпоредбата на чл. 52, пар. 1, б. „б“ от Регламент № 883/2004. Съгласно тази разпоредба, когато правото на пенсия възниква при сумиране на осигурителните периоди, какъвто е и настоящият случай, размерът на обезщетението се изчислява на пропорционален принцип чрез изчисляване първо на „теоретичен“ размер (този, който би се получил ако целият стаж беше придобит само по съответното законодателство) и след това на пропорционален размер - този, който се дължи само за придобитите периоди по законодателството, по което се извършва преценка на правото и изчисляване размера на пенсията.

Сравнение между пропорционалния размер и самостоятелната пенсия се извършва само при положение, че лицето придобива право на самостоятелна пенсия - чл. 52, пар. 3 от Регламент № 883/2004. Тази разпоредба не намира приложение в случаите, когато правото на пенсия се придобива единствено при сумиране на осигурителните периоди, придобити в различните държави-членки.

Предвид изложеното и обстоятелството, че жалбоподателката придобива право на българска пенсия само в хипотезата на сумиране на български и гръцки стаж, размерът на пенсията подлежи на изчисление единствено по реда на чл. 52, пар.1, б. „б“ от посочения регламент и няма основание за прилагане на чл. 52, пар. 3 от регламента и сравнение с т. нар. „самостоятелна“ пенсия, доколкото такава не се определя.

Предвид изложеното се явяват неоснователни твърденията на жалбоподателя, че е неприложим пропорционалният метод на изчисление на размера на пенсията. Този извод, изцяло се подкрепя и от заключението на вещото лице, съгласно което правилно е определена пропорцията 375/422, с която се умножава теоретично получен размер /247,56/ и се получава крайният индивидуален размер на пенсията за сметка на Р България. В пропорцията участват месеците признат трудов стаж в България 375 месеца и общият признат трудов стаж -422 месеца.

Неоснователни са претенциите на жалбоподателката относно това, че размерът на пенсията е изчислен без да се вземе предвид осигурителния доход/възнаграждение за периода на трудова дейност по гръцкото законодателство. Упражнявайки дейност в друга държава-членка, осигурителните вноски се внасят в системата за социална сигурност на тази държава, съответно впоследствие те се явяват и основанието за преценка на право и изчисляване на пенсия по същото законодателство. В случай, че лице няма принос в системата за социално осигуряване на дадена държава, то не би могло да иска отпускане на пенсия от същата тази държава. Разпоредбата на чл. 47, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж изрично постановява, че при определяне на пенсия по условията на европейските координационни регламенти, индивидуалният коефициент по чл. 70 от КСО се изчислява изключително въз основа на дохода, върху който са направени осигурителни вноски за осигурителния стаж, придобит по българското законодателство

Жалбоподателката има доказан учителски стаж в продължителност на 24 г. 10 м. 01 ден. Изискуемият съгласно чл. 69в КСО /§5 от ПЗР на КСО отм. /учителски стаж съставлява 25 г. 08 м. Установеният стаж на длъжност „учител“ в посочената продължителност се потвърждава и от заключението на вещото лице. За да ползва право на добавка по чл. 69в, ал. 3 КСО, лицето следва да е придобило 25 г. 08 м. учителски стаж, тъй като добавка се следва по този ред на учителите, които са придобили право по чл. 69в, ал. 1 КСО и се пенсионират по условията на чл. 68, ал. 1 и 2 КСО. В. И. се пенсионира по условията на чл. 68, ал. 1 и 2 КСО, но не е придобила право на пенсия по чл. 69в, ал. 1, тъй като няма изискуемия учителски стаж от 25 г. 08 м, поради което направените възражения и оплаквания за липса на определена добавка от Учителския пенсионен фонд са също неоснователни.

Съдът следва да обърне внимание на обстоятелството, че представеното Удостоверение образец УП-3 от ПГМЕТ „Ю. Г.“ [населено място], е издадено на 09.09.2022г. и представено пред административния орган с нарочно заявление от В. И. след като административното производство завършило с оспореното Решение на Управителя на НОИ е приключило, поради което не би могло да бъде относимо към законосъобразността на оспорения административен акт. За признаване на посочения в него осигурителен учителски стаж следва да бъде образувано ново самостоятелно административно производство пред органите на НОИ във връзка с подаденото заявление с вх.№ 1029-50-7216/16.09.2022г. /лист 98 от делото/.

С оглед всичко изложено съдът приема, че Решение № 3305-40-47 от 11.08.2022 г. на Управителя на НОИ е законосъобразно - издадено е от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановено е при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължат разноси, но такива не са

заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. А. И. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес -Greese, 56429 T., str.M.K. №14 срещу Решение № 3305-40-47/11.08.2022г. на Управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата на В. А. И. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 01.07.2022г., като неоснователна

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: